

טעם בפרשה

ויחי

ואנחנו לומדים מכאן כמה זהירות צריכה להיות גם במעשה טוב שאנחנו עושים!!

כי אם אתה מקבל בן אדם אחד במאור פנים ובשמחה, ואילו את חברו אתה מקבל בצורה סבירה ושקטה, ייתכן מאוד שהחבר שקיבל פחות פירגון ויחס, יתעצב על לבו ואף יפגע מכך.

לכן חשוב לדעת שגם במעשה טוב צריכה להיות זהירות וחוכמה לכל ייצא מזה נזק וצער למישהו אחר ורציתי לספר שני סיפורים ממקור ראשון שיחדדו את הדברים.

לסיפור הראשון הייתי נוכח בעצמי, והנה הוא לפניכם: שבת אחת התארחתי אצל קרוב משפחה. ובאותה העת התארחו בביתו זוג נוסף ממשפחה אחרת. הזמירות והמטעמים היו ערבים במיוחד, עד שהבעל של האישה מאותו הזוג החל לשבח ולפאר ולרומם ולגדל את המאכלים הנפלאים שהוגשו על ידי המארחת הנכבדה, ולרואה מן הצד היה נראה נדמה כאילו האורח הנפלא, יצא

זה עתה מהשבי בעזה, ולא טעם כבר עשרות ימים אוכל טעים וערב. מסביב אותו השולחן ישיבה מישהי נוספת שסובבה את ראשה מבושה.. כן כן, זו היתה אשתו היקרה של אותו 'משבח', 'שמאוד' שמחה לחזות בפניה הקורנות של המארחת. אך 'פחות' שמחה להרגיש בפניה המוריקות שלה.

והנה הסיפור השני שאותו שמעתי מבעל המעשה שהינו תלמיד חכם חשוב ומפורסם, וכה סיפר: זכיתי שבת אחת לארח את המשגיח רב דב יפה זצ"ל ואשתו תיבדל לחיים ארוכים. אחר שהחלה סעודת השבת ורבי דב ז"ל טעם ממיטב המאכלים שהוגשו, פנה המשגיח ואמר לאשתו בקול שנשמע הייטב לכל היושבים: רעבצין יקרה!! אני רואה שגם הרבנית המארחת יודעת לבשל טעים כמוך!!

כן כן, נמשיך לעשות טוב, והרבה טוב. אך נוסף קצת מחשבה על מנת שלא ייצא מכך נזק!!

פרק נ פסוק טו:

"ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו."

אומר המדרש תנחומא:

"ומה ראו עתה שפחדו?

אלא שראו בעת שחזרו מקבורת אביהם, ראו שהלך יוסף לברך על אותו הבור שהשליכוהו אחיו בתוכו, וברך עליו כמו שחייב אדם לברך על מקום שנעשה לו נס, ברוך המקום שעשה לי נס במקום הזה.

וכיון שראו כן, אמרו: עכשיו שמת אבינו לו ישטמנו יוסף, והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אותו."

המדרש מספר שלאחר שחזרו האחים מלקבור את יעקב אביהם, יוסף סטה לפתע מהדרך והלך לאותו הבור ששם הם השליכוהו.

יוסף ניגש אל הבור ובירך: "ברוך שעשה לי נס במקום הזה!!!"

אהה.. כמה זה נפלא!! יהודי הולך

להודות לבוראו על החסד הגדול שעשה עמו!! מיירעדיק!!

אך אם נשים לב נראה שלא כולם זכו להנות מהמעשה הנפלא הזה!!

האחים שראו מהצד את יוסף ניגש אל הבור, חשבו על כיוון אחר לגמרי. מה הם אמרו לעצמם?? יוסף עדין פגוע מאותו מעשה לא נעים שעשינו לו לפני שנים, לך תדע אם הוא לא יתנקם בנו?? לך תדע מה הוא יעשה לנו עכשיו???

איי.. רבותי!!!

אנחנו רואים מכאן שאדם יכול לעשות את המעשה הכי נפלא וטוב שיהיה, אך למעשה הוא גורם בזה נזק וצער למישהו אחר.

כי הרי יוסף ודאי לא התכוון לצער את אחיו!! יוסף התכוון רק לשמח את אלוקיו!! אך באותו מעשה שהוא שימח את אלוקיו, באותו מעשה הוא ציער את אחיו!

